

Несу до тебе

Несу до тебе ще й свою журу,
Вона, як лід, синіє на долонях,
Вона, як вітер в сонячну жару,
Як білий сніг на скронях.

Несу до тебе ще й свою журу.

Несу до тебе ще й свою печаль,
Невтішні думи і незмірну втому,
І на чолі далеких літ печать...
Іду до тебе, бо не винен в тому.

Несу до тебе ще й свою печаль.

І знаю, що візьмеш мене такого
І ношу всю візьмеш ва свої долоні,
І проженеш останній слід лихого,
І поцілунком обігрієш скроні.

І знаю, що візьмеш мене такого.